

44. Raamattuluento: Näin sanoo Herra!

Rukous/Tervetuloa

Herra puhuu sanassaan

Jumala on puhunut ihmiskunnalle kautta aikojen. Ihminenkin on puhunut, mutta Jumalan sanan ja ihmisen sanan välillä on ollut aina huikaisevan suuri ero. Jumalan puheessa on arvovalta. Ihmisen puheessa sitä ei ole koskaan ollut, eikä ole. Jo Israelin kansa ihmetteli tätä. Luumme evankeliumista: *”Ja he olivat hämmästyksissään hänen opetuksestansa, sillä hän opetti heitä niin kuin se, jolla valta on, eikä niin kuin kirjanoppineet.”* (Mark. 1:22). *”Profeetoissa on kirjoitettuna: 'Ja he tulevat kaikki Jumalan opettamiksi.' Jokainen, joka on Isältä kuullut ja oppinut, tulee minun tyköni.”* (Joh. 6:45). Jeesus puhui, opetti ja teki ihmetekojaan, koska hän sai tuon kaiken Isältä. Hän ei toiminut muulla tavalla. Siksi Jeesuksella oli Jumalan antama voima ja kaikki valta.

Valta puhua Hengessä ja Voimassa voidaan antaa myös Herran sanansaattajille; profeetoille ja evankelistoille. Myös heidän julistuksessaan on aina ollut voima Herralta. Kun Vanhan testamentin profeetat puhuivat, he käyttivät muotoa: Näin sanoo Herra Sebaot. Se kertoi heidän sanomansa tulevan Jumalalta. Profeetta itse oli vain Jumalalta tulleen viestin välittäjä. Tässä esimerkki Profeetta Sakariaan suusta: *”Näin sanoo Herra Sebaot: - Minä kylvän rauhaa ja menestystä. Viiniköynnös antaa hedelmänsä, maa tuottaa satonsa, ja taivas antaa sateensa. Kaiken tämän minä lahjoitan kansastani jäljelle jääneille. Niin kuin te, Juudan ja Israelin heimot, olette olleet kansojen keskuudessa merkinä minun kirouksestani, niin te tulette olemaan merkinä minun siunauksestani, kun minä olen pelastanut teidät. Älkää pelätkö! Rohkaiskaa mielenne!”* (Sak. 8: 12–13). Sana ”Sebaot” merkitsee tässä Jumalan sotajoukkojen päällikköä. Herra on ylin. Hänen sanallaan on luotu kaikki ja pidetään yllä. Hän kantaa kaiken voimansa sanalla (Hepr. 1:3).

Menneinä aikoina Herra on puhunut kansalleen profeettojensa suun kautta, mutta nykyaikana hän puhuu meille Poikansa kautta. Tätä uudenliiton puhetta ja sanomaa levittivät ensin Hengen voimassa apostolit. Heidän julistamaansa sanomaa sanotaan evankeliumiksi, ilosanomaksi Jeesuksesta Kristuksesta. Apostoli Paavali todistaa: *”Julistamani evankeliumi, jonka Jumala on profeettojensa suulla edeltäpäin luvannut pyhissä kirjoituksissa, on sanoma hänen Pojastaan.”* (Room. 1:3). Heillä oli ja on sama arvovalta, suurempikin, kuin profeetoilla, sillä he olivat nähneet Jeesuksen, kuulleet häntä ja käsin häntä koskettelleet ja nähneet hänen voimatekonsa. He olivat nähneet hänet ristille korotettuna ja ylösnousseena Herrana. He olivat myös tulleet osallisiksi Kristuksen lunastustyöstä ja Hengen saamisesta. Johannes kirjoittaa: *”Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta - ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille - minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa. Ja tämän me kirjoitamme, että meidän ilomme olisi täydellinen.”* (1. Joh. 1:1-4). Apostoli Paavalin arvovalta perustui siihen, että hän sanoi saaneensa sanomansa suoraan Herralta Jeesukselta Kristukselta. Hän sanoo: *”Jos joku l uulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäkään, että mitä minä kirjoitan teille, se on Herran käsky”* (1. Kor. 14:37).

Apostoleilla oli myös Herran antama Pyhän Hengen voima ja voitelu. Paavali kirjoittaa: ”ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista, ettei teidän uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan” (1. Kor. 2:4,5). Ja vielä hän muistuttaa: ”meidän evankeliumimme tuli teidän tykönnne, ei ainoastaan sanana, vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella – niin kuin tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne, teidän tähtenne ” (1. Tess. 1: 5). Apostoleilla ei ollut käytössään ainoastaan oppi Kristuksesta, vaan suuri Hengen voima ja varmuus.

Puhuuko Herra nykyaikana?

Puhuiko Herra vain ja aikoinaan yksin profeettojensa ja apostoliensa välityksellä? Onko Herralla muuta ilmoitusta? Kyllä on. Herra on esimerkiksi aina puhunut myös luomakuntansa kautta. Näin: ”Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa, sen tähden että se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut. Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi millään itseänsä puolustaa” (Room. 1: 18–20). Herra on puhunut kaikkina aikoina monin tavoin ihmiskunnalle.

Jokunen viisas teologi on toki sitä mieltä, että Herra Jumala on puhunut puhuttavansa vain kerran ja on nyt sitten hiljaa. Nyt hän on mykkä Jumala ja on sanottavansa sanonut. Puheet on pidetty. On kyllä totta, että hänen sanomaansa pelastuksesta ei ole mitään lisättävää, eikä siitä saa mitään pois ottaa. Mutta puhuuko Herra enää aikanamme muuta? Haluaako hän vielä opettaa kansaansa? Kyllä Herra puhuu. Niinpä uudenliiton seurakunnalle on annettu muun muassa profetoimisen lahja, että Jumala voisi puhua sille myös tällä ajalla ja samoin kuin yksityiselle uskovalle. Kyllä Herra puhuu, jos vain on kuuntelijoita. Pyhän Henkensä välityksellä hän opettaa koko ajan ja myös tulevasuutta koskevia asioita Herra paljastaa. ”Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa. Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.” (Joh. 16:13,14). Ilmoitus on siis osittain jatkuvaa, vaikka kuollut muotojumalaisuus sen kieltäekin.

Herra puhuu monilla tavoin. Kerron nyt seuraavassa muutamia omakohtaisia kokemuksia kuinka Herran Henki on puhunut ja ohjannut minua lähtemään hänen antamilleen asioille:

Ajan autollani kohti kotia, kun ääni kehottaa ajamaan kirkkopihan kautta. Niin sitten teenkin. Pihalla seisoj mies huolissaan, koska kukaan ei ollut tullut avaamaan hänelle ovea. Hänen piti tehdä eräitä mittauksia seurakuntakodissa ja ovi olikin lukossa. Hän ei tiennyt, kehenkä ottaa yhteyttä. Hän oli hämmästynyt kun sanoin, että minulla on avaimet ja voin päästää hänet sisälle. Ymmärsin, että mies oli rukoillut apua ja apu myös tuli. Jatkan sitten matkaa kotiin.

Eräänä iltana Herra kehotti kävelemään taas saman kirkkopihan kautta ollessani lenkkipolullani. Pihalla käveli nytkin mies. Hän oli pukeutunut tummaan seurapukuun ja oli ilmeisesti kirkossa alkavien Rauhanyhdistyksen seurojen vastaava. Hän oli hyvin huolissaan, koska kukaan ei ollut osannut laittaa äänentoistoa päälle ja seuratkin olivat jo alkamassa. Suntioonkaan ei ollut saatu yhteyttä. Sanoin, että taidan olla seurakunnassa juuri se ainoa oikea mies, joka tämän asian parhaiten hallitsee, jos ei nyt sitten äänentoisto ihan rikki ole ja tuskinpa oli. Parin minuutin kuluttua kirkkosalissa sitten kaikuikin heidän oman jumalanvaltakuntansa saarna.

Eräänä iltana olin lenkillä ja kuljin taas tutun kirkkopihan poikki totuttuun tapaani. Kirkossa oli alkamassa erään viihdetaitelijan kirkkokonsertti. En ollut aikonut mennä tähän konserttiin, koska en oikein kovasti pidä noista viihdetaitelijoiden konserteista, enkä aina heidän musiikistakaan. Nyt

Herra kuitenkin kehotti ohi kulkiessani menemään sakastiin, koska siellä tuntui olevan jokin hätä. Menin sinne. Sakastissa käveli edestakaisin hädissään tuo viihdetaiteilija. Mikä hätänä? kysyin. Hän kertoi pyytäneensä konsertin järjestäjiltä, että tilaisuuteen tulisi seurakunnan kirkkoherra siunamaan hänet ennen kuin konsertti alkaisi. Hän sanoi, ettei uskalla mennä laulamaan, ellei ole siunasta. Ei ollut tullut kirkkoherra. ”Ei siunaukseen kirkkoherraa tarvita”, sanoin. ”Mene nyt vain rauhassa istumaan tuohon tuolille ja siunataan sinut.” Niin tehtiin ja helpottunut ja iloinen laulaja lähti kirkkosalin puolelle esiintymiseensä. Mikä olikaan laulaessa, kun oli siunattu! Minä jatkoin kävelylenkkiäni.

Seurakuntakodissamme oli hengellinen tapahtuma, olisiko ollut veteraanijuhla. Minulla ei ollut sinne aihetta mennä, mutta yhtäkkiä sain kuitenkin kotona kehotuksen lähteä sinne ja kiireesti. Eteisessä oli juhlista vastaava nainen hädissään. Mikä hätä? No, kirkkoherra ei ollut tullut paikalle ja hänellä olisi kohta puheenvuoro. Hätäntyneellä naisella ei ollut myöskään kännykkänumeroa kirkkoherralle. Mitä pitäisi tehdä? Rauhoitin naista, sillä minulla oli kännykässäni kirkkoherran puhelinnumero. Sain yhteyden ja kerroin, että kymmenen minuutin päästä hänellä olisi puhe seurakuntakodissa. Hän hämmästytti. Hän oli unohtanut asian. Hän oli kauhuissaan, sillä hän oli juuri lähdössä kotikäynnille. Ei kiirettä, sanoin. Kyllä sinä ehdit. Pieni muutos tulee vain ohjelmaan. Minä viivytän puheenvuorosi alkua. Kävin sitten hiljaa pyytämässä kanttorilta ylimääräistä virttä, sillä näin saatiin muutama minuutti lisää aikaa. Puhuja ehti hyvin paikalle ja Kirkkokäsikirja hoiti loput. Hätä oli poissa. Palasin kotiin.

Minulla oli kauan aikaa ystävinäni vanha nainen ja mies. Kävin aina joskus siellä veisaamassa virsiä, joista he pitivät. Mutta sitten vaimon veli kuoli. Kun kuolema ei ollut tavanomainen, naisella oli kova ahdistus tapahtuneesta. Eräänä päivä olin lenkillä ja juoksin ystäväni talon ohi. Silloin Herralta tuli kehotus mennä käymään tuossa talossa. Soitin ovikelloa ja ystäväni tuli avaamaan. Nähdessään minut hän suorastaan kauhistui ja otti pari askelta taaksepäin. Sitten hän sai sanotuksi: ”Minä, minä olen ollut täällä kovassa ahdistuksessa ja olen rukoillut kovasti. Pyysin juuri Jumalalta, että hän lähettäisi jonkun tänne avuksi, vaikka edes sen Veli Tuomen. Samassa jo ovikello soi ja olin jo ovella. Apu tuli tässä tapauksessa muutaman sekunnin sisällä. Vaimo sai vähitellen apua ja minä jatkoin juoksulenkkiäni.

Tällaisista Jumalan puhumisista olen kertonut myös kirjassani KAKSI PERINTÖÄ. Olenkin saanut Herralta monia erilaisia sananneuvoja ja -kehotuksia, lohdutuksen sanaa ja asioiden kirkastamista. Sellaista elävä Jumala tekee.

Jumala siis puhuu ja kehottaa, opastaa ja neuvoa. Hän puhuu usein salatulla tavalla sisimpään. Ei se puhe ole korvin kuultavissa. Useimmiten Herra on kuitenkin hiljaa ja puhuu vain sanassaan, Raamatussa. Mutta hän puhuu muullakin tavoin, kun on hätä, tai kun jokin asia pitää hoitaa hänen lapsensa välityksellä. Tällainen erityinen kuuntelemisen lahja on varmaan lahja Herralta.

Mitä sinä, Herra, puhut meille nyt?

Mitä Herra Jumala puhuu siis nyt ajassamme meille? Onko hänellä opetettavaa ja kehotettavaa nytkin aikamme pimeyden keskellä? Kyllä Herra puhuu. Hän puhuu niin, että se on aina sopusoinnussa hänen Raamattunsa kanssa. Voimme aina verrata kuultua profetiaa Raamattuun, varmistaaksemme, että kuultu sana on Herran sanaa. ”*Koetelkaa kaikkea ja pitäkää se mikä on hyvää*”, Paavali puhuu tessalonikilaisille (1. Tess. 5:21).

Kyllä minä puhun nytkin, hän sanoo. Hän puhuu tunnolle niin, ettei sitä voi korvin kuulla.

Näin sanoo Herra:

”Minä tunnen seurakuntani. Minä tunnen myös sinut, yksityisen itsessään avuttoman seurakuntalaiseni. Minä tunnen sinut ja kuulen sinun huokauksesi. Minä näen heikkoutesi. Mikään ei ole minulta salassa. Vuoret saavat väistyä, kukkulat voivat horjua, mutta silti minun rakkauteni ei muutu sinua kohtaan, joka uskot minuun ja Poikaani. Minä rakastan sinua, vaikka koet olevasi joskus lohduton. Olen nähnyt myös itkusi. Olet joskus hyvin yksinäinen, sillä moni entinen ystäväkään ei sinua enää ymmärrä. Miksihän? Minun Poikani muoto on alkanut näkyä sinussa ja siksi moni ihmettelee ja vierastaa sinua. Koska maailma ei tuntenut Poikaani, se ei voi tuntea eikä ymmärtää sinuaakaan. Mutta katso, päivät tulevat ja kaikki muuttuu. Silloin sinutkin nähdään ja tunnetaan hyvin. Sinä loistat silloin hänen valtakunnassaan niin kuin kirkas tähti. Sinulla on silloin uusi nimi, jolla sinua kutsutaan kirkkaudessa. Silloin myös minun Poikani nähdään kasvoista kasvoihin.

Onko minulla jotakin sinua vastaan? Moitinko sinua nyt? Pelkäätkö puhettani? Pelkäätkö, että tuomitsen sinut? Ei rakkaani, minä en moiti sinua, koska sinä olet pysynyt minun armossani ja Poikani veren suojassa. Eikö niin? Älä karkaa niistä pois. Minä en luovu sinusta ikinä. Sinä näet synnin suurena. Suuri se on ollutkin, mutta olen heittänyt sen selkäni taakse. Rakkaan Poikani veri on pesyt sen sinulta pois. Yhdellä ainoalla uhrilla Poikani otti sinun syntisi pois. Syntiä ei ole enää. Olet puhdas. Synnistäsi ei pidetä enää kirjaa. Sinua ei voi kukaan tuomita. Kun tuntosi alkaa sinua syyttää, juokse silloin aina minun luokseni ja veren turviin. Silloin ei voi mikään riistä sinua minun kädestäni. Älä jää orjuuteesi. Älä anna syyllisyyden nujertaa sinua, sillä minun armoni on huikaisevan paljon suurempi, kuin sinun syyttävä omatuntosi.

Ole ahkera Sanani tutkimisessa. Älä tee siitä kuitenkaan jotain uutta lakia. Älä myöskään yritä opetella sanaani ulkoa. Minä tallennan sen sinun muistiisi ja avaan sen, kun sitä tarvitset. Sinä ihmettelet, että tarvittaessa muistat oikeat sanat. Minä annan ne sinulle. Älä pelkää, älä vapise. Älä pelkää maallisten armeijoiden voimaa. Ne ovat minulle kuin höyhen, jonka puhallan pois, kun ruikolette turvaani.

Mutta minä tahdon, että yhä pyhityt. Sinä olet toki jo pyhä, koska Poikani on pyhä. Henkeni on Pyhä Henki. Sinut on erotettu maailmasta minulle, ja sen vuoksi olet pyhä, minulle erotettu. Uskosi tähden myös perheesi on pyhä, vaikka kaikki sen jäsenet eivät vielä ehkä uskoisikaan minuun. Sinun tulee myös kaikessa elämässäsi ja vaelluksessasi tulla pyhäksi. Se on mahdollista vain, jos kuulet pois itseltäsi, suostut ristiinnaulitun asemaan. Tämä kaikki on jo tapahtunut, kun sinut kastettiin Poikani kanssa kuolemaan. Tuon tosiasian täytyy vain tulla todeksi elämässäsi. Ota aseksesi jo tapahtunut, sillä olet näet kuollut ristillä Kristukseni kanssa. Kun uskot sen, kuolema alkaa muuttua sinussa nykytodellisuudeksi. Näin olet kuollut pois synnistä, niin kuin Poikani kuoli pois maailman synneistä, jotka olin sälyttänyt hänen päälleen. Näin sinäkin vapaudut pois synneistäsi. Elät minulle, kun uskot minuun. Olethan lukenut minun sanastani: *”Jos kerran yhtäläinen kuolema on liittänyt meidät yhteen hänen kanssaan, me myös nousemme kuolleista niin kuin hän. Tiedämme, että vanha minämme on yhdessä hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta tämä syntinen ruumis menettäisi valtansa emmekä enää olisi synnin orjia. Se, joka on kuollut, on näet päässyt vapaaksi synnin vallasta.”* Näin on kirjoitettuna Roomalaiskirjeen 6. luvussa (Room. 6:5-7). Tunnet myös sanani joka sanoo: *”Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä. Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa; kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa.”* Näin on kirjoitettuna Kolossalaiskirjeen 3. luvussa (Kol. 3:2-4). Elä tämän opetuksen mukaan. Et voi muulla tavoin taistella syntiä vastaan, sillä se on liian väkevä voima sinussa. Vain Poikani risti on riittävä voima pitämään sinut kuolleena synniltä. Uskallatko luopua omasta elämästäsi, kuolla siitä pois? Jos kadotat näin elämäsi, löydät sen. Kun et elä enää sinä, vaan Kristus sinussa, alat kantamaan oikeaa hedelmää joka kestää aina iankaikkisuuteen asti.

Jos synti saa sinua silti kiehtoa ja houkuttaa, Poikani veri puhdistaa sinut kaikesta synnistä. Ole siis vapaa. Älä anna vaatimusten paineiden horjuttaa sinua lujalta pohjaltasi. Paineita ja monenlaista orjuuden henkeä on kyllä sinulle tarjolla. Mutta älä suostu enää orjuuteen. Älä anna pelon tarttua

itseesi, vaikka niin moni kantaa pelkoja sisimmässään. Minä olen sinut lunastanut. Minä vastaan sinusta. Kukaan muu ei voi sitä tehdä. Sinä olet minun. Lepää minussa.

Älä pidä vähäisenä sitä, että olen kutsunut sinut rukoilemaan, enkä ole muuta suurta tehtävää sinulle näyttänyt. Rukous on sinun tärkein työsi. Siihen, ja sen antamaan voimaan ja viisauteen, kaikki muu perustuu. Rukouksessa olet lähellä sydäntäni. Kun rukoilet, kasvat yhteyteeni ja pelkosi väistyvät. Armo ja rauha lisääntyvät sinulle. Rukoile ahkerasti ja olet saava suuren palkan. Ole vähässä uskollinen. Jonakin päivänä saatat hallita paljoa.

Tahdon, että kannat paljon hedelmää. Sinä itsekkin haluaisit sitä, mutta et ole onnistunut ja olet sen tähden pettynyt. Monelta taholta kuulet vaatimuksia, joissa kehoitetaan elämään voittoisaa uskonelämää. Masennut vain lisää, kun vaatimukset eivät toteudu sinussa. Olenko niin huono, kyselet? Rakas lapseni: sinä voit kantaa hyvää ja runsasta hedelmää, kun löydät yhteyden Poikaani, totisen viinipuun runkoon. Etsi siis häntä, sillä etsivä löytää. Kasva hänen tuntemisessaan ja armo rauha lisääntyvät samalla. Vain näin, pysymällä hänessä, sinä toteutat tahtoani ja teet juuri sellaista hedelmää, johon olen Hyvänä puutarhurina sinut kasvattanut. Kun yrität itse tulla joksikin, joudut vain kauemmaksi elävästä rungosta ja elämän veden virta ei virtaa sinuun. Masennut ja alat pelätä. Pian olet jo vanhassa orjuudessa takaisin. Pidä minun käskyni, ne eivät ole raskaat ja kasva minun Poikani tuntemisessa. Näissä on sinun elämäsi ja saat kerran veisata perillä Mooseksen ja Karitsan virttä (Ilm. 15:3).

Pidä siis kaikki mitä sinulla on. Älä anna monenlaisten ajan oppien ja opetusten horjuttaa sinua pois yhteydestäni. Älä anna vietellä itseäsi pois armon tieltä. Ja jos joudut kauaksi minusta, palaa takaisin tuhlaajalapsen isän luo. Hän odottaa sinua ja lähettää lisäksi Pojan, Hyvän Paimenen, sinua etsimään.

Eivät tämä edelliset lupauksen sanat kaikille kuulu. Eiväthän kaikki tottele minun sanaani. Eivät kaikki kuulu minun kansaani. He kuuluvat vastustajani leiriin. He tottelevat valhetta ja pimeyttä. Siksi he vaeltavat eksyksissä. Siksi he pettyvät kerran. He turvautuvat myös omaan viisauteensa ja voimaansa. Karta erityisesti sellaisia ihmisiä, jotka ovat kyllä näennäisesti hurskaita, mutta eivät tottele minua, eivätkä minun sanaani. He kieltävät myös uskon voiman.

Moni seurakuntani on kuoleman kielissä. Elämä on käynyt niissä harvinaiseksi. Ja kun ei osata enää pyytää avuksi voimaani, työntekijät uupuvat ja palavat loppuun. Opetus on myös katoamassa. Tieto katoaa. Parannussaarna syntisten pelastukseksi on muuttunut harvinaiseksi seurakunnissani. Uskoa ei synny, koska myös puhdas evankeliumini on kadoksissa. Usko on muuttumassa tuntemattomaksi ja vain kuollut muotomeno on usein jäljellä.

Moni lapsenikaan ei seuraa enää minua. Maailma huveineen on vienyt monet mennessään. Moni on menettänyt uskonsa ainaisen kiireen ja rahanhimon vuoksi. Vain yhä harvempi tuntee elämään vievän tien. Pian tulee kuitenkin aika, että nuo ihmiset maailman kanssa menehtyvät pelätessään, kun maan ja taivaiden voimat järkkyvät. Kauhu valtaa heidät. Kaikki tämä tapahtuu pian. Pian ne ajat ovat jo käsillä. Kesä on lähellä. Pian on jo se päivä, jota sanotaan Herran päiväksi. Minä lähetän silloin Poikani toisen kerran maailmaan. En lähetä häntä enää syntien tähden, vaan hän tulee monille tuomarina. Uskovilleen hän tulee kuitenkin Pelastajana. Mutta ensimmäiset tulevat viimeisinä ja viimeiset ensimmäisinä.

Ennen Poikani paluuta on maailmassa suuri ahdistuksen aika. Erityisesti omaisuuskansani Israelin on se koettava. Kun kaikki näyttää olevan lopussa, kansani löytää Messiaansa, hänet, jonka he kerran lävistivät. Silloin on totta Sakariaan ennustus: *”Näin sanoo Herra Sebaot: Niinä päivinä tarttuu kymmenen miestä kaikista pakanakansain kielistä, tarttuu Juudan miestä liepeeseen sanoen: 'Me tahdomme käydä teidän kanssanne, sillä me olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne.'”* (Sak. 8:23).

Tämä kaikki on lähellä ja jo aivan oven edessä. Mutta vielä täytyy pimeyden lisääntyä. Vielä täytyy ihmisviisauden tuottaa onnettomuutta ja sekasortoa. Valtakunnat käyvät keskenään sotia, ja monet valtiot ovat sekasortoisisessa tilassa. Minä sallin sen. Minä hallitsen kaikkea. Kaikki perustuu

minun suunnitelmaani, joka on ollut olemassa jo ennen aikojen alkua. Lähetän Poikani uudelleen maailmaan, kun muut suunnitelmani ovat ensin toteutuneet. Ennen Kristustani tulee kuitenkin Anti-kristus. Hän tulee eksyttämään monet, ne, jotka eivät ole olleet totuudelle kuuliaisia. Tämä kaikki tuleva on luettavissa Raamatustani.

Kun Poikani on tullut toisen kerran maailmaan, hän perustaa sinne Rauhanvaltakunnan, josta jo profeetat ovat ennustaneet monin eri tavoin. Tuolloin Saatana sidotaan tuhanneksi vuodeksi sanani mukaan. Maailma on tuolloin pyhitetyssä tilassa. Tämän kaiken kyllä moni kirkkoviisas opettaja kieltää, koska he eivät pitäydy kokonaan minun sanassani. He luottavat omiin oppeihinsa. On helppompaa paeta erilaisten kirkkoisien selän taakse, kuin perustaa kaikki Sanani pohjalle.

Nyt, viimeisinä päivinä, Sanani avautuu monille uskollisilleni. Mutta ne kirjoitukset ovat seitsemällä sinetillä suljettu ihmisviisaudelta.

Näin puhuu Herra, Kansojen Jumala.”

Herra on puhunut

Näin Herra puhuu. Jos Herra ei olisi puhunut meille Sanansa välityksellä Raamatussa, me olisimme yhä pimeydessä, emmekä tuntisi pelastuksen tietä. Me eläisimme pimeässä pakanuudessa. Nyt kuitenkin Jumala on ilmaissut meille itsensä ja hyvän tahtonsa ihmisiiä kohtaan. Siksi meillä on mahdollisuus tuntea hänet hänen Poikansa välityksellä.

Sinä joka uskot, olet ihanassa asemassa pimenevän maailman keskellä. Loistat siellä kirkkaana ja valosi näkyy, vaikka usein muuta ajattelet. Kyllä maailmakin sinut tuntee. Kyllä valosi on huomattu. Suuren ahdistuksen kohdatessa moni tulee kysymään uskovissa olevaa valoa, sillä näin sanoo Herra. ”Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isääne, joka on taivaissa” (Matt. 5:16).

”Ja Henki ja morsian sanovat: ”Tule!” Ja joka kuulee, sanokoon: ”Tule!” Ja joka janoaa, tulokoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi. Hän, joka näitä todistaa, sanoo: ”Totisesti, minä tulen pian”. Amen, tule, Herra Jeesus! Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Amen.” (Ilm. 22:17,20,21).

Aamen.